

ԵՐԿԻՐ, որ մեր պատկերեանը նայելով սարսափե-
լի մեծութիւն ունի, աշխարհիս դուքեանը մեջ փո-
քրիկ աստղ մի է : Արեւէն ունեցած միջին հեռաւոր-
ութիւնն է 15, 269, 991 բիւրամեքր, (54, 557, 480
մղոն) , եւ լուսնէն ունեցած միջին հեռաւորութիւնը

58, 414 բիւրամեքր 6 նազարամեքր (86, 524 մղոն) :

Երբոր Երկրիս վրայ խօսիմք իբրեւ մարդու բնա-
կարանին վրայ՝ այն աստէն կբացատրեմք նաեւ ա-
րեւուն ու իր վրայ ունեցած շարժումները. հոս
մոլորակաց վրայ միայն է խօսքս :

ՍՍՏՂՆ ԱՌԱՌՈՅՈՒ.

ԱՌ Տ. Վ*** Բ.-Ի.***

Որ իդէմս աղօտ
Երկնից յառաւօտ
Ձերդ բոց վառ իվառ.
Յարժարի բուրվառ.
Շողաս կարմրորակ
Պայծառ Արուսեակ.

Ո գլխից քո նըշոյլ
Ձամպովք վարդանոյլ
Արկանես այգուն,
Եւ մերք իծովուն
Դեռագարբն յալիս
Իծուի սոյնսկիս.

Իբր ըզձինարոյր
Կարապին փետուր
Իկապոյտ լըճին,
Կամ գերդ իմրբին
Իբնօտից հովիտ
Սանուն ինչ ժըպիտ.

Աստղիկ, ով յետին
Յակինթ գիշերին,
Իբր իշողշողուն
Ականց անդ պարուն
Հանդիսին նըշխար
Վայրանկեալ գոհար:

Քո այնչափ զրարք
Է ցոյ լուսագարդ
Ձի եւ այգն ըզքեզ
Ում ընդառաջեա՝
Հակատուն իքօղ
Յեռու շող առ շող:

Տունջեան մերձաւոր,
Քաղցր աւետաւոր,
Այն ինչ ես յերկին՝
Որ ինչ մեր հովտին
Քընքոյշ մանուշակ
Ձեփիւտից գուշակ:

Քոյդ իվայլ յերկնուստ
Մութն առնու փախուստ,
Մըրրիկք բըռնագոյն

L'ÉTOILE DU MATIN.

A M. V** C.-I.**

Toi qui dès le matin,
Sur la face sombre du ciel,
Comme la flamme étincelante
Dans un encensoir d'argent,
Resplendis d'un blond éclat,
O douce étoile du matin!

Toi dont la blanche lumière
Sur les nuages de rose
Se répand au point du jour,
Et qui parfois glisse ondoyante
Sur les vagues de la mer
A peine éveillées;

Semblable à l'aile du cygne,
Plus blanche que la neige,
Dans son lac d'azur,
Ou comme sur le creux sillon
Des joues sombres
Un sourire fugitif.

Étoile, ô toi,
Dernière jacinthe de la nuit;
Comme après le bal
La plus brillante des perles éclatantes
Le rubis tombé par terre,
Reste de la fête;

Ta lumière brillante
Est si gaie, que l'aurore
Que tu devances
T'a choisie pour orner le voile
Qui couvre son front,
En entrelaçant rayons sur rayons.

Du jour qui arrive
Doux précurseur,
Tu es dans le ciel
Ce qu'est pour notre vallée
La tendre violette:
Présage du printemps.

A ta clarté
L'ombre s'enfuit du ciel;
Les orages furieux

Ամոքեալ ցածուն,
Զերդ ցամուռն լուզմանց
Իկուսին նայեաց :

Տես, ահա ծաղկունք՝
Կենդանի ակունք,
Աչքք ցողախիտ
Քան բզմարգարիտ
Յողջոյն ամօրդած
Ծիծաղին կենաց :

Աւանիկ առուակ
Յանդոյրն անդ ծրմակ
Ըզվիծական անոյժ
Գրէ նոր յաշխոյժ,
Խոխոջ եւ փրփուր
Սրփուեալ հեշտայուր :

Տես խաղարբուն
Ծառոց՝ րենք փայլուն
Զերդ ինով տերեւք
Թօթափին րերեւք՝
Իջանեն յարօտ,
Կամ ճախրեն ընդ օդ :

Տես ահա սպիտակ
Դառանց զումարտակ՝
Ընդ անամակ երկնաւ
Եւ գոյր դալարեաւ
Զեան ինչ պաղպաղուն
Դեզք բրին ծրփուն :

Աւանիկ դրընդին
Վանէ գլրոտարին,
Վեժք, րիւ, ոտք՝ եւ վանգ
Ազգ ազգ տան անդ զանգ,
Զայնք՝ որ համօրեն
Զօր ծընեալ ասեն :

Տես, Աստղիկ..... այլ էր
Սրաքեւ դու խուսեր..... —
Ո՛հ, այսպէս ու իկրից
Անդ շըշուկ սրբօրից
Խոյս տայ դողդոջուն
Քանցըր անմեղութիւն :

ԽՈՐԻՈՐՈՒՆԻՆ.

Se calment et s'apaisent,
Comme le courroux le plus violent,
Au sourire de la vierge.

Vois les fleurs,
Ces perles vivantes,
Aux yeux pleins de rosée,
Plus brillantes que l'émeraude,
Sourire avec pudeur
En saluant la vie.

Vois le ruisseau
Dans le vallon paisible,
Rouler avec une vigueur nouvelle
Ses ondes naguères si calmes
Et lancer l'écume sur ses bords,
Au chant de son doux murmure.

Vois du haut des arbres touffus
Ces ailes brillantes,
Comme au souffle du vent
Tombent les feuilles légères,
S'abattre sur la prairie
Ou voltiger dans les airs.

Vois les blancs troupeaux d'agneaux,
Sous un ciel sans nuages,
S'ébattre bondissants
Dans les gras pâturages,
Semblables à des amas
D'une neige éblouissante.

Mais voici que le bruit chasse le silence,
Le mugissement de la cascade,
Le battement des ailes,
L'écho des pas et des voix
Produisent mille sons divers
Qui tous annoncent la naissance du jour.

Vois : ô petite étoile...
Mais pourquoi l'es-tu enfuie?...
— Hélas ! c'est ainsi
Qu'au trouble des passions du cœur
S'enfuit tremblante
La douce innocence.

CORÈNE V. CALFA.

ՀԱՆԵԼՈՒԿ.

Գլուխն ու վիզ երբ մեկտեղ են՝
Այբուբենից առ մզն են,
Բայց քեզ գլուխն ալ դու կըսես՝
Դառնալ ինք ողջ է, դիտես.
Վախցիր իմէ երբ գլուխ ունի,
Կըսեն քեզ « զուլխ չունի ».
Բայց զողացիր անգլուխ մարմնէն,
Զըձըցիր զենքն իր ձեռքէն.
Թէ չես հաւատ ինձ զարմացած՝
Հարցուր քու խեղճ հայրենաց :

ՍԵՊՏԵՄԲԵՐԻ Համեմունքն էր ԳԻՐԺ

Propriétaire-gérant : A. LACHAT.

Ի ՓԱՐԻԶ, ԱՐԱՄԵԱՆ ՏՊԱԳՐՈՒԹԻՒՆ.

Paris.— Typographie Arménienne Walder, rue Bonaparte, 11